

MAGNIFICAT

GAZETKA PARAFIALNA KATEDRY LWOWSKIEJ

NUMER 8

SIERPIEŃ 2024

STAROŻYTNY WSCHÓD

Po zapoznaniu się z postaciami czterech wielkich Ojców Kościoła Zachodniego oraz pisarzy chrześcijańskich przyjrzyjmy się teraz podobnym postaciom w starożytnym Kościele Wschodu. Na pierwszy plan wysuwają się takie postacie: **św. Atanazy, św. Bazyli Wielki, św. Grzegorz z Nazjanzu, św. Jan Chryzostom**. Dziś przyjrzymy się pierwszej z wymienionych postaci, czyli **św. Atanazemu**. Atanazy urodził się w 295 r. w Aleksandrii. Jak można wnosić z jego pism oraz z imienia jego brata, Piotra, który po nim zasiadł na stolicy aleksandryjskiej, Atanazy był z pochodzenia Grekiem. Posiadał wszechstronne wykształcenie. Jego młodość przypadła na krwawe prześladowanie Dioklecjana i Galeriusza. Miał dosyć okazji podziwiać męstwo męczenników oddających swoje życie za Chrystusa nieraz wśród najwyszukańszych tortur.

W młodym wieku podjął życie w odosobnieniu na pustyni egipskiej, gdzie spotkał św. Antoniego Pustelnika, swego mistrza. Za rządów św. Aleksandra Atanazy w 319 r. został wyświęcony na diakona i pełnił przy biskupie urząd jego sekretarza. Jako autor listu św. Aleksandra do biskupów, w którym błędy Ariusza (zaprzeczanie boskości Chrystusa) poddał szczegółowej analizie i krytyce, został zaproszony na Sobór Nicejski (325), na którym zajaśniał niezwykłą wymową i wiedzą teologiczną tak dalece, że można powiedzieć, iż przyczynił się w głównej mierze do potępienia przez ojców soboru Ariusza. Cesarz Konstantyn I Wielki skazał herezjarchę na wygnanie.

Po śmierci biskupa Aleksandra jego następcą został wybrany Atanazy (328). Od samego początku jego pasterzowaniu towarzyszyły wielkie wyzwania. Cesarz Konstantyn odwołał bowiem z wygnania Ariusza i jawnie zaczął sprzyjać jego zwolennikom. Dla umocnienia wiernych swojej diecezji Atanazy rozpoczął uciążliwą wizytację od Assuanu po Tebaidę. W Tabennesi powitał go serdecznie św. Pachomiusz. W tym czasie przeciwnicy Atanazego oskarżyli go przed cesarzem, że objął stolicę aleksandryjską, nie mając jeszcze wieku kanonicznego, a ponadto że popiera przeciwników politycznych cesarza. Atanazy udał się więc do Nikomedii, gdzie wtedy urzędował

W TYM NUMERZE:

STAROŻYTNY WSCHÓD	2
ODPUST	3
WYJAZD DZIECI	4 5
ŚW. JÓZEF Z KUPERTYNU	6 7
ŚWIĘCI I BŁOGOSŁA- WIENI	8 9 10
ZAPROSZE- NIE	11
LIST DO MŁODZIEŻY	12
ZJAZD	13
AP. NA- DZIEI	14
TALENTY NASZEJ PA- RAFII	15

cesarz, i zbił wszystkie zarzuty przeciwników. Cesarz żegnał go z wielkimi honorami (332).

Przeciwnicy ponownie oskarżyli Atanazego, tym razem o to, że przyczynił się do potajemnego zamordowania ariańskiego biskupa Arseniusza. Kiedy Atanazy zażądał kategorycznie sądu, zorganizowano go na synodzie w Cezarei Palestyńskiej, gdzie została wykazana niewinność Atanazego. Z tej okazji cesarz Konstantyn wystosował nawet do Atanazego list pochwalny.

Ariusz dzięki poparciu cesarza zdołał w tym czasie pozyskać bardzo wielu biskupów na Wschodzie. Sześćdziesięciu z nich zebrało się na synodzie w Tyrze (335). Atanazyomalże nie został na miejscu zabity. Ratował się ucieczką, ale cesarz skazał Atanazego na banicję do Trewiru w Galii. Daremnie w obronie Atanazego pisał do cesarza listy św. Antoni Pustelnik. Dopiero śmierć cesarza w 337 r. przywróciła udręczonemu obrońcy Kościoła wolność.

Wrogowie ponownie wnieśli przeciwko Atanazemu skargę, tym razem do papieża, św. Juliusza I, o to, że nieprawnie objął stolicę biskupią. Atanazy zwołał wówczas synod do Aleksandrii, który wykazał jego niewinność. Przeciwnicy, korzystając z poparcia cesarza ariańskiego, Konstansa I (337-350), wymogli depozycję Atanazego; na jego miejsce wszedł biskup ariański, Grzegorz. Atanazy ponownie musiał ratować się ucieczką (338). Udał się wówczas do Rzymu. Papież św. Juliusz I zwołał dla rozpatrzenia sprawy synod do Rzymu. Wobec zebranych 50 biskupów została ponownie wykazana niewinność Atanazego. Papież wystosował list do biskupów Egiptu, Grzegorza obłożył klątwą i zdjął z urzędu (340). Cesarz poparł papieża i wydał zarządzenie namiestnikowi Egiptu, aby Atanazego przyjął z należnymi mu honorami. Kiedy ten powrócił na swoją stolicę, witały go takie tłumy, że – jak pisze św. Grzegorz z Nazjanzu – przypominało to wylew Nilu. Czterdziestu biskupów Egiptu złożyło mu homagium (346).

Znów niestety Atanazy nie zaznał pokoju. Cesarz Konstancjusz II przeszedł jawnie na stronę arian. Zwołał synody w roku 353 do Arles (Francja), a w roku 355 do Mediolanu (Włochy), na którym potępiono uchwały Soboru Nicejskiego I z roku 325 i potępiono również Atanazego. Cesarz nalegał, by papież, św. Liberiusz I, uczynił to samo. Kiedy zaś ten wyraził stanowczy sprzeciw, także papieża skazał na wygnanie jako heretyka. Atanazy był właśnie wraz ze swoim klerem w katedrze, kiedy wszedł do niej wysłannik cesarski i ogłosił jego depozycję. Atanazy usunięty siłą przez 6 lat ukrywał się wśród znajomych i mnichów na pustyni. W miejsce Atanazego wybrano ariańskiego biskupa Jerzego. W czasie pobytu na pustkowiu wśród oddanych mu mnichów Atanazy napisał dwie apologie do cesarza Konstansa II: jedną w obronie Kościoła przeciwko arianom, drugą zaś w obronie własnej. Napisał także *Historię* arian.

Po śmierci Konstancjusza II tron objął Julian Apostata. Na początku swoich rządów wydał dekret o uwolnieniu z więzień i banicji wszystkich prawowitych biskupów. Atanazy powrócił więc na swoją stolicę. Niebawem jednak cesarz zaczął jawnie sprzyjać poganom, a prześladować chrześcijan. Zachował się list Juliana Apostaty do namiestnika Egiptu, Egicjusza, z nakazem usunięcia Atanazego nie tylko ze stolicy biskupiej, ale i z Egiptu. Ponownie więc biskup musiał ratować się ucieczką. Cesarz jednak uwikłał się w wojnę z Persami. Przegrał ją i podczas niej zginął. Jego następcą, Jan, był szczerze oddany katolikom. Atanazy po raz czwarty wrócił do Aleksandrii. Niestety, po roku umarł cesarz Jan. Po raz piąty Atanazy dekretem cesarskim został zmuszony opuścić swoją owczarnię. Tym razem jednak lud stanowczo opowiedział się za swoim pasterzem i zmusił cesarza do odwołania wyroku banicji. Cztery lata później, w nocy z 2 na

3 maja 373 r. Atanazy zmarł. Św. Grzegorz z Nazjanzu wygłosił ku jego czci wspianą mowę. Św. Bazyl nazwał go jedynym obrońcą Kościoła w czasach, kiedy szalał arianizm. Na Soborze Konstantynopolitańskim II (553) wobec papieża św. Wigiliusza zaliczono św. Atanazego do nauczycieli Kościoła. We wszystkich obrządkach obchodzi się jego doroczne święto, chociaż w różnych dniach. Atanazy pozostawił po sobie traktaty. W „Żywocie św. Antoniego” dał podwaliny pod koncepcje życia zakonnego. Św. German I (VII/VIII w.) przeniósł ciało św. Atanazego do kościoła Mądrości Bożej (Hagia Sofia) w Konstantynopolu w czasie najazdu Arabów. Król Baldwin w XII w. podarował ramię Świętego mnichom z Monte Cassino, a jego ciało przeniesiono do kościoła benedyktynek w Wenecji. Od 1806 roku relikwie Atanazego znajdują się w kościele św. Zachariasza. Jego czaszka znajduje się w opactwie benedyktynów w Valvanera, natomiast w rzymskim kościele pw. św. Atanazego znajduje się część jego ramienia

ODPUST

15 sierpnia nasza bazylika ochodziła uroczystości odpustowe ku czci Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. Uroczystej Mszy Świętej koncelebrowanej przewodniczył o. Paweł Odój OFMconv. Na wspólną

modlitwę o pokój i zwycięstwo dla Ukrainy, a także za Polskę i żołnierzy Wojska Polskiego w kolejną rocznicę Cudu nad Wisłą przybyli liczni kapłani i osoby życia konsekrowanego, a także pracownicy Konsulatu RP we Lwowie na czele z Konsul Generalną p. Elizą Dzwonkiewicz oraz przedstawiciele polskich organizacji społecznych obwodu Lwowskiego oraz liczni wierni. Dziękujemy wszystkim za tak liczną obecność i wspólne modlitewne świętowanie, a także serdeczne Bóg zapłać siostrom, księżom, paniom sprzątającym i kościelnym za przygotowanie naszej świątyni do uroczystości.

WYJAZD KRAJOZNAWCZY DLA DZIECI

Dofinansowano przez Instytut Rozwoju Języka Polskiego im. świętego Maksymiliana Marii Kolbego ze środków Ministerstwa Edukacji Narodowej

10 sierpnia grupa dzieci z naszej parafii wyruszyła na poszukiwanie śladów Lwowa we Wrocławiu. Nasi mali odkrywcy szukali na wrocławskim Starym Mieście śladów Lwowa i napotykali je wszędzie, bo we Wrocławiu na każdym kroku coś przypomina Lwów i Kresy. Pomnik Aleksandra Hrabiego Fredry, który stoi na Rynku między Starym, a Nowym Ratuszem, zanim stanął we Wrocławiu, stał we Lwowie. Panorama Raclawicka z obrazem Bitwy pod Raclawicami autorstwa Jana Styki i Wojciecha Kossaka, przedstawiona była we Lwowie od 1894 do 1944 roku, natomiast we Wrocławiu, otwarto ją w 1985 roku. Wrocławska edukacja łączy się z edukacją lwowską. Zbiory Ossolineum kiedyś największej polskiej biblioteki, dzisiaj jednego z najważniejszych dóbr kulturalnych Wrocławia.

Od 2006 roku własnością Ossolineum jest niezwykle ciekawy obiekt-Panorama Plastyczna Dawnego Lwowa, oddająca wygląd miasta pod koniec XVIII w. Jej autorem jest Janusz Witwicki, architekt, pracownik naukowy Politechniki Lwowskiej. I tak w każdym zakątku. Bardzo ciekawa wyprawa, która odsłania widok na rodzinne

miasto z zupełnie nowej perspektywy. Wspaniały czas pełen wrażeń i nowej wiedzy. Nasze dzieci miały okazję zwiedzić znane w całej Europie Wrocławskie zoo, obejrzeć piękne obrazy i dzieła sztuki w Muzeum Narodowym, bawić się w parku wodnym, a także zobaczyć wiele innych ciekawych i ważnych dla historii miejsc. Piękne zakończenie wakacji. Dziękujemy wszystkim, kto przyczynił się do realizacji tego wyjazdu. U dołu zdjęcie z muzeum Iluzji oraz z widokiem na Katedrę

ŚWIĘTY, KTÓRY POMAGA UCZNIOM I STUDENTOM

Patron uczniów i sam student miał poważne problemy z nauką.

Wiadomo, że św. Józef z Kupertynu, który podczas modlitwy często unosił się w powietrze (lewitując), jest patronem lotnictwa i astronautów. Jednocześnie uczniów przygotowujących się do egzaminów z radością dowiemy się, że jest to także patron uczniów i studentów, którym trudno jest się uczyć i przygotowywać do egzaminów. Józef urodził się w Apulii we Włoszech w roku 1603. Miał poważne problemy ze studiami, co – przy pomocy Nieba – nie przeszkodziło mu w osiągnięciu celu, jakim było zostanie księdzem. Jego ojciec zmarł przed jego narodzeniem, a obciążona długami matka Józefa urodziła go w stajni.

Od piątego roku życia chłopiec modlił się żarliwie, często zamierzając w bezruchu, z oczami wzniesionymi ku niebu, za co otrzymał

przydomek „Bocca aperto” („otwarte usta”). W wieku 17 lat Józef wstąpił do kapucynów, ale jego upośledzenie umysłowe i częste ekstazy czyniły go nieodpowiednim. Jego matka, której brat był franciszkaninem, wykorzystwała swoje wpływy, aby w końcu przyjąć chłopca do klasztoru niedaleko Cupertino. W Cupertino Józefowi przydzielono jedynie opiekę nad mułem w stajni, jednak jego pogodne posłuszeństwo ostatecznie przekonało przełożonych, którzy pomimo jego analfabetyzmu byli pod takim wrażeniem pobożności i pokory młodzieńca, że przyjęli go jako kandydata do kapłaństwa. Nie mając wykształcenia, Józef nie był w stanie zinterpretować żadnego tekstu Biblii, z wyjątkiem 27 wersetu z 11 rozdziału Ewangelii Łukasza: „Gdy on (Jezus) to mówił, pewna kobieta podniosła głos spośród ludu i rzekł do niego: „Szczęśliwe łono, które cię nosiło, i piersi, które cię karmiły”.

I tak 3 stycznia 1627 roku biskup przeprowadził egzamin ustny niezbędny do egzaminów wstępnych do święceń niższych. Wybierając temat, biskup otwierał Biblię na chybił trafił i zatrzymał się na Ewangelii według Łukasza 11:27. Ku swemu zaskoczeniu Józef w błyskotliwy sposób skomentował ten werset i został wpuszczony do wejścia. Rok później Józef – już wówczas diakon – poprosił o przyjęcie go do kapłaństwa. Pierwsze kandydaty przedstawione biskupowi de Castro były na tyle przekonujące, że biskup uznał, że cała klasa jest równie uzdolniona i automatycznie dopuścił wszystkich kandydatów do święceń. Tym samym Józef przyjął święcenia kapłańskie w 1628 roku, omijając egzaminy, których prawdopodobnie nie byłby w stanie zdać. Dlatego jeśli znasz kogoś, kto poci się, przygotowując się do egzaminów, pokaż mu tę modlitwę i powiedz mu, aby prosił o wstawiennictwo św. Józefa z Cupertino w jego intencjach edukacyjnych.

Modlitwa przed egzaminem

Święty Józefie z Kupertynu, Przyjacielu studentów i Orędowniku zdających egzaminy, przychodzę, by błagać o Twoją pomoc w moich studiach (moich egzaminach). Ty wiesz, z Twego osobistego doświadczenia, jak wielki niepokój towarzyszy trudowi studiów (zaangażowaniu w egzaminy) i jak łatwo popaść w niebezpieczeństwo zagubienia intelektualnego lub zniechęcenia. Ty, który byłeś wspierany cudownie przez Boga w studiach i w egzaminach, aby zostać dopuszczonym do święceń kapłańskich, wyproś u Pana światło dla mojego umysłu i siłę dla mojej woli. Ty, który w tak konkretny sposób doświadczyłeś matczynej pomocy Maryi, Matki Mądrości, proś Ją za mnie, żebym mógł przezwyciężyć szczęśliwie wszystkie trudności w studiach (w najbliższych egzaminach). Łączę moją ufność w Twoją opiekę z mocnym postanowieniem, by żyć jak człowiek naprawdę wierzący. Amen.

Modlitwa do św. Józefa z Kupertynu

Święty Józefie z Kupertynu, który umiłowałeś Ewangelię i Eucharystię, Święty radości, Nauczycielu modlitwy, Patronie studentów, przyjmij z miłością moją modlitwę. Ty, który w swoim życiu dzięki wielkiemu zaufaniu w Bożą pomoc zmierzyłeś się z wieloma trudnościami, wstaw się za mną przed Panem, aby udzielił mi łaski, której tak bardzo potrzebuję. Swój przykładem pociągnij mnie, abym i ja potrafił wnieść się na wyżyny niebios świętości i abym wraz z Tobą dziękował Bogu za Jego nieskończoną dobroć i miłosierdzie. Niech Twoje wstawiennictwo wyjedna mi łaskę Boga, niech mi pomaga i wyprasza moc Ducha Świętego, która mnie podtrzyma na długiej drodze życia, abym, tak jak ty, pozostał wierny Ewangelii. Amen.

ŚWIĘCI I BŁOGOSŁAWIENI W LITURGII SIERPNIOWYCH DNI

8 sierpnia – Św. Dominika, prezbitera

Dominik Guzmán – hiszpański prezbiter, założyciel Zakonu Kaznodziejskiego, święty Kościoła katolickiego. W ikonografii przedstawiany jest w białym dominikańskim habicie z czarną kapą, trzymający w ręku księgę (symbol Biblii, nauki i rozumowego podejścia do wiary), czasem też białą lilię (symbol czystości) i kij pielgrzymi (symbol kaznodziei-wędrowca). Gwiazda nad głową św. Dominika jest jego charakterystycznym atrybutem, Dominik jest także określany jako *Lumen Ecclesiae* – Światło Kościoła. Często u jego stóp ukazany jest pies z płonącą pochodnią w pysku, stojący na kuli ziemskiej. Pies w biało-czarne łaty (kolory habitu dominikańskiego) symbolizuje także samych dominikanów (*Domini canes* – psy pańskie) i ich misję, czyli niesienie ognia Słowa Bożego na cały świat.

9 sierpnia – Św. Teresy Benedykty od Krzyża – Edyty Stein, dziewicy i męczennicy, patronki Europy

Edyta Stein karmelitanka, znana jako św. Teresa Benedykta od Krzyża – niemiecka filozof pochodzenia żydowskiego, bosa, święta i męczennica Kościoła katolickiego, od 1 października 1999 r. Patronka Europy Charakterystyczną cechą jej drogi życiowej i naukowej było poszukiwanie prawdy oraz odpowiedzi na pytania egzystencjalne o tajemnicę człowieka i jego losu. Droga ta doprowadziła ją, wychowaną w rodzinie żydowskiej, poprzez ateizm i filozofię do chrześcijaństwa w Kościele katolickim: „Bóg jest prawdą. Kto szuka prawdy, szuka Boga, czy zdaje sobie z tego sprawę, czy też nie.”

10 sierpnia – Św. Wawrzyńca, diakona i męczennika

Święty Wawrzyniec – diakon i męczennik chrześcijański, święty Kościoła katolickiego, wymieniany w modlitwie eucharystycznej Kanonu rzymskiego.

Wawrzyniec był administratorem majątku Kościoła w Rzymie. Opiekował się ubogimi. Na żądanie namiestnika rzymskiego, by oddał cały majątek Kościoła, diakon zgromadził biedotę Rzymu wypowiadając słowa: „Oto są skarby kościoła”. Poniósł za to męczeńską śmierć – najpierw go biczowano, powieszono, a potem rozciągnięto na kracie z rozżarzonymi węglami. Wawrzyniec jest czczony jako patron ubogich, piekarzy, kucharzy, bibliotekarzy. Uważano, że chroni od pożarów i pomaga w chorobach reumatycznych i w poparzeniach. Według legendy miał schodzić co piątek do czyścica, by wybawić choćby jedną duszę. Święty Wawrzyniec patronuje też przewodnikom sudeckim oraz ratownikom GOPR. Święto liturgiczne obchodzone 10 sierpnia jest również świętem diakonatu. Z tego powodu spadające perseidy nazywane są „łzami świętego Wawrzyńca”.

11 sierpnia – Św. Klary, dziewicy

Klara z Asyżu – zakonnica, duchowa córka Św. Franciszka z Asyżu, współzałożycielka klarysek, święta Kościoła katolickiego. Klara całe swoje życie oraz jego rzeczywistość zawierzyła Jezusowi. Jej świętość dojrzywała w cieniu krzyża. Jej życie było prawdziwą manifestacją miłości Ojca – w znaczeniu miłości Boga dla niej samej i dla jej wspólnoty. W ikonografii św. Klara przedstawiana bywa w brązowym habicie przepasanym franciszkańskim białym sznurem z trzema węzłami symbolizującymi śluby ubóstwa, posłuszeństwa i czystości. W ręku trzyma monstrancję, lilię lub lampę, które są

Jej atrybutami. Św. Klara patronuje Asyżowi i Florencji, zakonowi klarysek i kapucynek, bieliźniarkom, hafciarkom oraz praczkom i osobom chorym na oczy. W roku 1956 ogłoszona została patronką radia, telewizji i malarzy.

14 sierpnia – Św. Maksymiliana, prezbitera i męczennika

Maksymilian Maria Kolbe – polski franciszkanin konwentualny, prezbiter, męczennik, misjonarz i święty Kościoła katolickiego. Idąc za głosem powołania wstąpił do zakonu franciszkanów. W czasie okupacji niemieckiej został aresztowany i uwięziony na Pawiaku. 28 maja 1941 trafił do obozu koncentracyjnego Auschwitz. W obozie dobrowolnie wybrał śmierć głodową w zamian za skazanego współwięźnia. Ojciec Kolbe zmarł 14 sierpnia 1941 dobity zastrzykiem trucizny. Jego ciało zostało spalone w obozowym krematorium. Istotny wpływ na przyszłe losy Maksymiliana M. Kolbe miało widzenie, jakie miał podczas modlitwy w Kościele. Jak sam wspominał po latach: „prosiłem Matkę Bożą, żeby mi powiedziała, co ze mną będzie... Wtedy Matka Boża pokazała mi się trzymając dwie korony: jedną białą, a drugą czerwoną. Spytała, czy chcę tych koron: biała miała oznaczać, że wytrwam w czystości, a czerwona, że będę męczennikiem. Odpowiedziałem, że chcę...”

23 sierpnia – Św. Róży z Limy

Św. Róża z Limy – ascetka peruwiańska, tercjarka dominikańska, dziewica i pierwsza święta Kościoła katolickiego pochodząca z Ameryki. Święta Róża z Limy kroczyła drogą usłaną wieloma cierniami, a mimo to nigdy nie narzekała, nigdy nie płakała. Żyła niezwykle surowo. Niosła pomoc ubogim i chorym, zwłaszcza Indianom i niewolnikom. Uważana jest za prekursorkę służby społecznej w Peru. Zmarła w dniu, który przepowiedziała. Ze względu na sławę jej świętości już za życia, dominikanie pochowali ją najpierw w krużganku klasztornym, a dwa lata później w swoim kościele w Limie w kaplicy św. Katarzyny ze Sieny. Święta Róża z Limy ogłoszona została patronką Kontynentu amerykańskiego. Patronuje również kwiaciarkom i ogrodnikom. Wzywana jest w przypadku waśni rodzinnych.

24 sierpnia – Św. Bartłomieja, Apostoła

Bartłomiej Apostoł, wcześniej Bartłomiej Natanael – jeden z dwunastu apostołów, dwojga imion, zwany w ewangeliach Mateusza, Marka i Łukasza Bartłomiejem, a przez Jana – Natanaelem. Męczennik i święty Kościoła katolickiego oraz prawosławnego. Święty ten wymieniany jest w Modlitwie Eucharystycznej Kanonu rzymskiego. W ikonografii przedstawiany jest z kordelasem do zdzierania skóry. Relikwie świętego znajdują się w bazylice Św. Bartłomieja w Rzymie. Jest patronem wielu rzemieślników: rzeźników, garbarzy, introligatorów, siodlarzy, szewców, tynkarzy, górników, krawców, piekarzy, sztukatorów, a we Florencji – sprzedawców oliwy, serów i soli. Wzywany w przypadku chorób nerwowych, konwulsji i chorób skóry. Ponadto jest uważany za patrona bartników pasterzy, właścicieli winnic, grzybiarzy i rolników.

25 sierpnia – Św. Ludwika IX, patrona III Zakonu Franciszkańskiego

Ludwik IX Święty – król Francji od 1226 r., panował 44 lata, święty Kościoła katolickiego. Był organizatorem i uczestnikiem VI i VII wyprawy krzyżowej, angielski kronikarz nazwał go „królem ziemskich królów”. Wspierał zakony, zwłaszcza żebraczy zakon franciszkanów, utworzony przez pokutnika Franciszka z Asyżu, który głosił ideały ubóstwa i ascezy, oraz Zakon Rycerzy św. Łazarza opiekujący się trędowatymi. Król kolekcjonował również relikwie, wśród których była korona cierniowa Chrystusa, jaką

otrzymał w podarunku od cesarza Konstantynopola Baldwina II. Celem jej przechowania kazał zbudować w Paryżu dwukondygnacyjową kaplicę Sainte-Chapelle, uznawaną za jedno z najważniejszych arcydzieł architektury stylu gotyckiego.

27 sierpnia – Św. Moniki

Święta Monika z Hippony (Tagasty) – święta Kościoła katolickiego, matka św. Augustyna. Św. Monika – patronka matek poślubiła bogatego pogańskiego urzędnika. Cierpliwie znosiła Jego gwałtowność i wybuchy. Spokój, łagodność oraz przykładne, pełne pobożności życie sprawiły, że mąż nawrócił się na wiarę chrześcijańską i przyjął chrzest. Wielkim krzyżem Św. Moniki był tryb życia jej syna Augustyna. Matka modliła się żarliwie o Jego nawrócenie. Św. Monika doznała długo oczekiwanego szczęścia, widząc powrót swego syna do Boga. Modlitwy zostały wysłuchane – Augustyn nawrócił się i z grzesznika stał się świętym. W ikonografii Monika przedstawiana jest w welonie wdowy; trzyma księgę, krucyfik albo różaniec. Czasami – nawiązując do syna Moniki, Augustyna – przedstawia się ją jako augustiankę. Św. Monika jest patronką kobiet chrześcijańskich, matek, wdów, kobiet zameężnych, tych, które przeżywają kłopoty małżeńskie i nieudane małżeństwa, kobiet, które zawiodły się na dzieciach lub mają z dziećmi kłopoty, kobiet będących ofiarami cudzołóstwa, alkoholizmu, złorzeczeń i oszczerstw. Do niej odprawia się modlitwy w intencji ratowania duszy dziecka, męża.

28 sierpnia – Św. Augustyna, biskupa i doktora kościoła

Aureliusz Augustyn z Hippony – filozof, teolog, organizator życia kościelnego, święty Kościoła katolickiego, jeden z ojców i doktorów Kościoła, znany jako *doctor gratiae* (*doktor łaski*), Chociaż Augustyn był przede wszystkim teologiem, krzewicielem wiary chrześcijańskiej, stworzył też liczne koncepcje, ważne dla refleksji filozoficznej. Jego myśl była przez ponad 700 lat najbardziej wpływową szkołą myślenia filozoficznego w Kościele katolickim. Najstarsze wyobrażenia świętego pochodzą z VI w., Na ogół przedstawiany jest jako biskup, rzadziej jako mnich. Jego atrybutami są: płonące serce przebite strzałą (symbol Bożej miłości) lub chłopiec z łyżką i muszlą. Niekiedy przedstawiany jest z modelem świątyni w dłoniach (odniesienie do Miasta Bożego) lub jako pokutnik pogrążony w ekstazie.

30 sierpnia – Święta Małgorzata Ward, męczennica

Małgorzata Ward pochodziła z arystokratycznej rodziny Cogleton. Była damą dworu księżnej Whitall w Londynie za panowania królowej Elżbiety I (1558-1603), córki Henryka VIII.

Kiedy wybuchło krwawe prześladowanie, które rozpoczął Henryk VIII (1509-1547) przeciwko Kościołowi z zemsty za to, że papież nie chciał uznać rozwodu i jego nieprawej małżonki, Anglia została oderwana od Rzymu. Elżbieta I podtrzymała prześladowanie Kościoła. Do więzienia został wtrącony, w oczekiwaniu na wyrok śmierci, ks. Wilhelm Wattson, znajomy Małgorzaty, za to, że nie chciał podpisać ustawy parlamentu, uznającej króla Anglii głową Kościoła w tym kraju. Odmówił on też złożenia przysięgi królowej jako swojemu najwyższemu duchowemu przełożonemu. Pod wpływem straszliwych tortur kapłan załamał się, ale kiedy został wypuszczony na wolność, żałował tego i głosił publicznie, że złożył przysięgę zmuszony do niej katuszami. Został więc ponownie aresztowany i wtrącony do więzienia.

W obawie, by ks. Wilhelm ponownie się nie załamał i nie wyrzekł wiary katolickiej, Małgorzata zaczęła go potajemnie odwiedzać i umacniać w wierze. Kiedy zaś zbliżał się wyrok śmierci, dostarczyła mu sznur, po którym zdołał uciec z wieży więzienia. Na nieszczęście pozostała lina, zawiązana u okna, której Małgorzata nie zdołała odwiązać. Małgorzata została natychmiast aresztowana. Poddana została torturom, by wymusić na niej wskazanie miejsca, gdzie ukrywał się kapłan, i by sama także wyparła się wiary. Mimo zadawania jej najbardziej wyszukanych mąk, nie załamała się. Skazano ją więc na śmierć przez powieszenie. Z całą odwagą weszła na miejsce stracenia i 30 sierpnia 1588 r. oddała za Chrystusa i Jego Kościół swoją duszę. Papież Pius XI wyniósł ją do chwały ołtarzy w 1929 roku, a papież Paweł VI kanonizował ją w roku 1970.

Źródło: <https://bernardynki.diecezja.tarnow.pl/>

**SANKTUARIUM MATKI BOŻEJ
FATIMSKIEJ**
w Krysowicach

ARCHIDIECEZJALNE DOŻYNKI
dnia 8 września 2024 roku

14.15 - różaniec i okazja do spowiedzi świętej

MSZA ŚWIĘTA o g. 15.00
błogosławieństwo ziarna siewnego
poświęcenie wieńców dożytkowych
procesja z darami

Dożynki przygotowuje parafia PNIKUT

Po Mszy Św. część artystyczna dożynek
*Ofiary pieniężne z tacy i z ofiar za ciasto zostaną przeznaczone na
leczenie Mateusza i Kacpra*

Serdecznie zapraszamy do wspólnej modlitwy dziękczynnej
u stóp Pani Fatimskiej

Ks. Andrzej Draws
proboszcz

7 ВЕРЕСНЯ 2024 РОКУ
СМТ ТИВРІВ, ВУЛ. ТИВЕРСЬКА, 18

ШОСТИЙ
ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ
ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ
ПОСТРАЖДАЛИХ
ЗА ВІРУ

11:00 адорація
Пресвятих Дарів

12:30 Служба -
Кресна дорога

Урочистість очолить
сп. Віталій Скомаровський

БІЛЬШЕ ІНФОРМАЦІЇ

<https://memorial.omi.org.ua/>

ПАСТИРСЬКИЙ ЛИСТ ДО МОЛОДІ

Дорогі Друзі, Дорога Молоде!

Перед початком нового навчального року хочу традиційно звернутися до вас, як відповідальний за молодь від Конференції єпископів в нашій Церкві в Україні. Звертаючись до вас, хотів би виразити вдячність вашим батькам та всім, хто формує ваші серця – вчителям, професорам та всім, хто вас оточує. На лінії фронту стоять наші хлопці, ваші батьки, які обороняють Україну від російського агресора. Інші в храмах, молячись на колінах, захищають нашу Державу. Ви також, дорогі друзі, з сумлінною наукою та гарним життям, будете світле майбутнє України. Папа Франциск просив, щоб ми, священики, старались говорити короткі проповіді. Тому я пишу до вас короткий лист. Маю до вас два прохання.

Перше – щоб ви ніколи не втратили через тяжкий гріх Духа Святого. Коли ми робимо тяжкий гріх, то Святий Дух не може в нас перебувати, він змушений нас залишити. Дух Святий не може перебувати в одному серці разом з тяжким гріхом. Тому дуже вас прошу не зволікати зі сповіддю після тяжкого гріха. Якнайшвидше після гріхопадіння шукайте священника, щоб посповідатись, навіть, якщо були на сповіді зовсім недавно. Повсякденний гріх ослаблює дію Духа Святого в нас та засмучує його. Тому і прошу вас, щоб працювали над своїм характером, відганяли погані думки, щоб ваша мова була чиста, очі не дивились на нечистоту в інтернеті. Тому що все це засмучує Духа Святого. А Дух Святий хоче зробити в вашому житті дуже великі та гарні речі. Він має чудовий план для вас.

Друга справа, про яку хотів би просити, як ваш дуже старший брат, це не піддаватися моді робити татуювання. Є помилки в житті, які потім дуже складно виправити. Хотілось би їх сховати, але дуже важко це зробити. Бог Отець говорить в Книзі Левит глава 19 вірш 28: «І не зробіть на собі наколеного напису». Через рік, або декілька, будеш думати зовсім по іншому та татуювання буде дуже складно тобі стерти. Тому старайтесь не робити нічого, що складно виправити. Хотів би, щоб вам у житті було добре та щоб не мали нічого, що могло бути будь якою перешкодою по дорозі до Бога та в контакті з людьми.

Бажаю вам на новий шкільний та академічний рік Дарів Духа Святого та щоб ви змогли спокійно навчатися в ваших школах та університетах. Нехай Бог Отець береже вас, ваших батьків, вчителів, всіх, хто вас оточує, воїнів, які нас захищають та нашу Україну.

Нехай вас благословить Бог Отець і Син і Святий Дух!

Єпископ Ян Собіло.

Комісія у справах душпастирства молоді розпочинає набір в

ШКОЛУ ФОРМАЦІЇ ДУШПАСТИРСТВА МОЛОДІ 2024 - 2025.

Для підвищення рівня компетентності дієцезіального душпастиря молоді, комісія проводить курси підвищення кваліфікації, які є відповіддю на складні питання у вихованні молоді. Один з таких курсів є ШКОЛА ФОРМАЦІЇ ДУШПАСТИРСТВА МОЛОДІ.

Теми з'їздів:

I - МОЛОДЬ, СУСПІЛЬСТВО, ВІРА ТА ЦЕРКВА В УКРАЇНІ

II - ДУШПАСТИРСТВО ТА ДУХОВНИЙ СУПРОВІД МОЛОДІ

III - БІБЛІЯ ТА МУЛЬТІМЕДІА В ДУШПАСТИРСТВІ МОЛОДІ

Дати з'їздів:

17 - 19 жовтня 2024 - Бердичів

6-8 лютого 2025 - Брюховичі (Львів)

15-17 травня 2024 - Ворзель (Київ)

**Організатор Школи формації душпастирства молоді -
о. Юстин Копитко
(0671210626)**

ЗАПРОШУЄМО ДО ПАРАФІЇ СВ. ЙОАНА ПАВЛА ІІ У ЛЬВОВІ НА РЕКОЛЕКЦІЇ ДЛЯ ДОРОСЛИХ, ЯКІ ВІДБУДУТЬСЯ З 10 ПО 11 СЕРПНЯ.

Програма реколекцій:

- Конференції з духовними отцями.
- Зустрічі з подружжям.
- Зустрічі з терапевтом залежностей.
- Зустрічі з психологом.
- Зустрічі з психотерапевтом.
- Зустрічі зі спеціалістом з виховання дітей.
- Зустрічі зі спеціалістом з теології тіла.
- Молитва.
- Медитація.
- Тайнства.
- Час для спілкування та відпочинку.

Цей чудовий час буде можливістю :

- Поглибити свою віру.
  - Відновити стосунки з Богом.
  - Зустріти нових людей.
  - Отримати підтримку та поради.
  - Відпочити та перезарядитись.
- Забезпечуємо харчування та проживання.

РЕЄСТРАЦІЯ:

ДО 4 СЕРПНЯ У О. ЛУКАША ЛЕСНЯКА
VIBER: 099 274 40 38

Вартість:

- З проживанням: 1500 грн.
- Без проживання: 1200 грн.

Для участі в школі запрошуємо священників, богопосвячених осіб, аніматорів молоді від 18 року життя і які принаймні рік працюють в певній групі

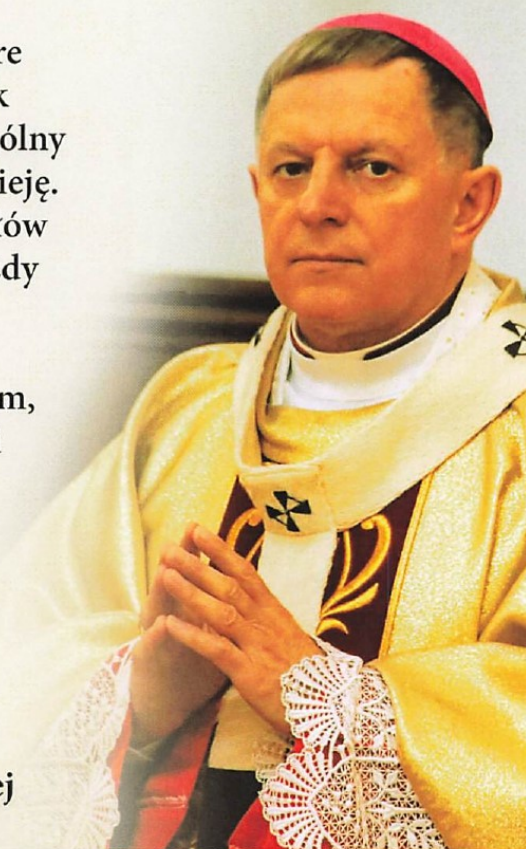
Drogi Przyjacielu!

Życie niesie wiele wyzwań i trudności, które zniechęcają i przytłaczają. Przeżywając Rok Jubileuszowy 2025 pragniemy w sposób szczególnie przyjść z pomocą osobom, które utraciły nadzieję. W związku z tym powołujemy Armie Apostołów Nadziei do szeregów której może wstąpić każdy młody człowiek.

W związku z tym proponuję Tobie stać się tym, kto niesie pomoc osobom przytłoczonym i zniechęconym.

Głównym zadaniem Apostoła Nadziei będzie ukazanie Jezusa Chrystusa jako naszej nadziei poprzez:

1. Codzienne odmawianie modlitwy
2. Przebywanie w stanie łaski uświęcającej
3. Świadczenie życia chrześcijańskiego

APOSTOŁOWIE NADZIEI

Jeżeli wyrażasz zgodę,
to zapraszam Cię na uroczyste ślubowanie, które odbędzie się
07 września 2024 roku,
w ramach Archidiecezjalnego Dnia Młodzieży w Brzuchowicach,
który odbędzie się w dniach
06-08 września 2024 roku.

+ Mieczysław Mokrzycki
Arcybiskup Metropolita Lwowski

MILION RÓŻ

Komu codziennie powierzam swe tajemnice,
Dziś za najbliższych dziękuję, składając ręce,
W tej najpiękniejszej w katedrze – Złotej kaplicy,
A jednak Stwórcy niegodnej – biednej stajence.
Widocznie tak niedoskonałe ludzkie serce,
I dotyczy to wszystkich – całe nasze plemię,
Ażeby Czystej Miłości dotknąć i w męce,
Nie zginąć, musi otrzymać snem znieczulenie.
Wiec ja, znieczulony, nie bez Bożej Opieki,
Modliłem się, przebierając dziesiątek ziaren,
Nie skończyłem modlitwy – zamknąłem powieki,
Już w śnie, w innym wymiarze powiedziałem «Amen».
A tam – po tamtej stronie naszej realności,
W mgłę na obłoku postać stoi, w rękach bukiet róż,
Twarz jej podobna do mojej, tylko w jasności,
Przypatrzyłem się – przecież to jest mój Anioł Stróż...
Wiec pytam się jego zamkniętymi ustami:
«Cóż to są za schody z chmur, że się kończą w niebie?»
«Komu bukiety, co robią z tymi kwiatami?!»
Odpowiada: «Te kwiaty – modlitwy za ciebie!»
«Ja codziennie ogromne bukiety tę noszę,
Już złożyłem tysiące niewiedzących kwiatów»...
«Weź też mą modlitwę niedokończoną, proszę!»
Podałem kwiatek: «Złóż u stóp Władcy Wszechświa-
tów!»
Wziął Anioł i dołączył do modlitw mej Cioci,
I choć ona nie jest siostrą mej mamy, taty,
Wciąż widzę Niebo, milion róż, kaplicę w złocie,
Bo Ciocia się modli, nosi więc Anioł kwiaty.

Sierpień 2024

Józef Hełysz

Dla mojej katedralnej cioci Marysi w Dniu Jej urodzin .

[http://
lwowskabazylika.org.ua](http://lwowskabazylika.org.ua)

Fundacja
**POMOC POLAKOM
NA WSCHODZIE**
im. Jana Olszewskiego

Katedra Lwowska
NA ŻYWO

PARAFIA BAZYLIKI METROPOLITALNEJ
P.W. WNIĘBOWZIĘCIA NMP WE LWOWIE

Plac Katedralny, 1, Lwów, 79008

Tel.: +38(032) 235-56-92

Tel.: +38(032) 235-89-78

Fax: +38(032) 235-87-56

Email: parafia@lwowskabazylika.org.ua

Банківські реквізити:

Релігійна громада РКЦ Парафії Митрополичої
Базиліка Успіння Пресвятої Диви Марії у Галицькому р-
ні м. Львова

Рахунок № UA393253650000002600301363112

> **KredoBank** ЄДРПОУ- 23948477, МФО 325365

Redaktor: ks. Krzysztof Szebla

Dziennikarze: Anna Firman, s. Lidia Ziembowicz, Irena
Pamuła, ks. Aleksander Kusy, Weronika Ursini, Wita
Jakubowska.

Korespondenci: ks. Aleksander Kusy, Sergiusz

Jakubowski, Weronika Ursini

Redaktor techniczny: Józef Hełysz

Średni nakład: 450 egz.

Porządek Mszy świętych

NIEDZIELA:

- 7:00 - Msza św. w języku polskim
- 8:00 - Msza św. w języku łacińskim
- 9:00 - Msza św. w języku ukraińskim
- 10:15 - Msza św. w języku polskim (dla dzieci)
- 11:30 - Msza św. w języku polskim (Suma)
- 13:00 - Msza św. w języku polskim
- 15:00 - Msza św. w języku angielskim
- 17:30 - Nieszpory niedzielne
- 18:00 - Msza św. w języku polskim (dla młodzieży)

DNI POWSZEDNIE:

- 7:30 - Msza św. w języku polskim
- 10:00 - Msza św. w języku polskim
- 17:30 - Msza św. w języku ukraińskim
- 18:30 - Msza św. w języku polskim

